Catalunya
En Comú

El nostre espai en el marc europeu

Consell Nacional 24 de febrer de 2024

Índex

1. CONTEXT GENERAL 2
2. ESPAIS I REFERENTS POLÍTICS EUROPEUS 3
2.1. Partits Polítics Europeus 3
2.2. Grups del Parlament Europeu 3
2.3. Altres organitzacions polítiques referents: el Progressive International 5
3. ELS COMUNS EN EL CONTEXT POLÍTIC EUROPEU 6
3.1. Les pròximes eleccions europees 6
3.2. Posicionament de Comuns en els temes polítics centrals 7
- Europa social 7
  - o Evitar el retorn a l'austeritat 7
  - o Desenvolupar el pilar social europeu 8
- Europa de drets i llibertats 9
  - o Migració i refugi 9
  - o Feminismes i drets LGTBIQ+ 10
  - o Seguretat i política exterior 11
- Europa verda 11
  - o Transició energètica 12
  - o Model agroalimentari 12
- Una Europa forta i federal 13

3.3. Les relacions polítiques actuals a nivell europeu 14
PROPOSTA D'ACORDS 17
ANNEXOS 19
Annex 1. Drets i deures dels membres als diversos partits europeus 19
Annex 2. Enllaços a les webs dels grups i partits europeus 21

1. CONTEXT GENERAL

El món està canviant ràpidament. Trenta anys després de la caiguda del Mur de Berlín, l'hegemonia que els EUA van assolir com a guanyadors de la guerra freda s'esvaeix en un ambient internacional cada cop més turbulent, en el que la guerra ha deixat de ser un tabú. El fracàs de la utopia neoliberal d'un futur harmònic sense governs ni impostos ha provocat el retorn del paradigma de l'estat com a braç armat dels interessos econòmics i geopolítics de les elits de cada país. Tres segles de supremacisme blanc i espoli colonial han creat uns desequilibris territorials a nivell planetari que obliguen ara a milions de persones a fer migracions quasi suïcides. L'explotació salvatge dels recursos naturals ha devastat la biosfera fins a quasi destruir-la i han fet descarrilar els cicles atmosfèrics i oceànics precipitant-los a una deriva sense destí conegut.

En el *zeitgeist,* l'esperit del temps actual, amarat de premonicions de catàstrofe, les forces progressistes europees, han de crear una esperança capaç de mobilitzar les grans majories que pateixen l'absència de les certeses vitals del contracte social de postguerra. A més, han de fer-ho contra el discurs molt ben estructurat de la demagògia populista d'ultradreta que, simulant carregar contra la burocràcia europea, ataca tot el que pugui haver-hi de positiu en la contradictòria història europea: l'aspiració democràtica, el desig d'igualtat i l'anhel per la fraternitat. La utopia de l'estat europeu ha anat perdent atractiu, contaminada a Maastricht pel doctrinarisme neoliberal, amb el seu cor dissecat per la insípida tecnocràcia de Brussel·les, i sovint subordinada als interessos dels Estats Units. L'afebliment del consens neoliberal i la divergència d'interessos creixent amb els EUA obre oportunitats així com nous reptes.

No és d'estranyar que la dificultat descoratjadora de la tasca que té l'esquerra per davant causi una gran fragmentació d'enfocaments. Són tantes les coses que van malament que simplement decidir en quina es posa més èmfasi ja és un debat enormement complex , que es multiplica diabòlicament quan s'analitzen les possibles solucions. La situació en què estem demana sobretot prudència i humilitat en jutjar les propostes de la resta, no desqualificant a ningú amb qui puguem compartir objectius. Estem en una situació que crida a un debat obert i sincer, compartint perplexitats abans de cercar noves certeses compartides. El cor ens crida a construir una estructura política d'escala europea a l'alçada del desafiament. Però el cap ens mostra les enormes dificultats actuals d'aquest repte i ens indica que en què mentrestant és necessari gestionar aquesta absència potenciant les sinergies i coordinant els esforços.

2. ESPAIS I REFERENTS POLÍTICS EUROPEUS

2.1. Partits Polítics Europeus

Un Partit Polític Europeu, o més formalment un "Partit Polític de nivell Europeu" (PPEU, per les sigles en francès) és una organització de caràcter polític que opera a nivell transnacional a Europa en línia amb les institucions europees. Són entitats que es regeixen per legislació europea i estan supervisades i auditades per l'Autoritat de Partits Polítics i Fundacions de la UE. Els Partits Polític Europeus estan constituïts per partits d'àmbit nacional (estatal i/o regional), que en són Partits Membres (PM). Reben finançament del Parlament Europeu a través d'un càlcul proporcional que té en compte el nombre d'eurodiputats i eurodiputades adscrits als seus Partits Membres.

Els principals Partits Polítics Europeus (partits membres dels quals tenen representació al Parlament Europeu) progressistes son, per ordre de mida:

- PES - Party of European Socialists; els socialdemòcrates. Dels quals el PSOE n'és membre.
- EGP - European Green Party; els verds. Del qual Verdes-EQUO i Esquerra Verda en són membres. CatComú és *associate member*.
- EL - European Left; l'esquerra europea. Del qual IU (i per tant les seves federacions com EUCat), el PCE i EUiA en són membre, i SORTU n'és associat.
- EFA - European Free Alliance; l'aliança lliure europea (o regionalistes). Del qual ERC, Eusko Alkartasuna, BNG, Més i altres partits regionals en són membres.

2.2. Grups del Parlament Europeu

Es tracta dels Grups de Membres del Parlament Europeu (eurodiputats i eurodiputades o MEP, per les sigles en anglès) que es constitueixen en grup parlamentari. Com en altres cambres, hi ha certes condicions per un col·lectiu de MEPs a l'hora de formar un grup (nombre de votants que representen, nombre de membres, nombre de països dels quals provenen...). Els membres del grup comparteixen línies ideològiques generals.

Els grups poden correspondre o no en la seva totalitat amb un Partit Polític de nivell Europeu. Així, el Grup dels Socialdemòcrates, S&D, reuneix a tots els i les MEPs dels partits membres del Party of European Socialists. D'altra

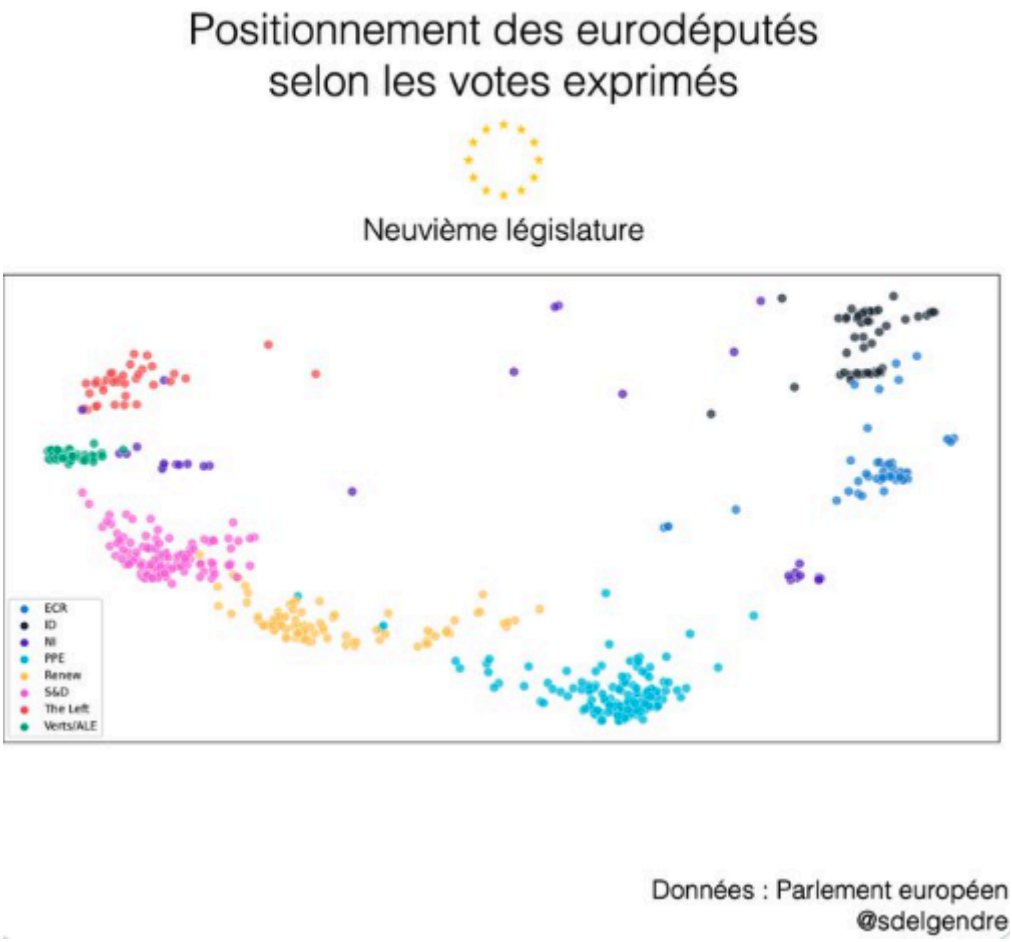
banda, el grup Renew Europe compta amb MEPs que representen dos PPEU diferents.

Actualment, al Parlament Europeu hi ha els següents grups amb vocació d'esquerres i ecologista:

- Greens/EFA; el grup dels Verds i l'Aliança Lliure Europea. A més dels dos PPEU que porta al nom, el grup també inclou altres MEPs progressistes. Per exemple dels Pirates, de Volt i també independents. Estatuts del Grup dels Verds/ALE disponibles aquí.
- The Left in the EP; l'Esquerra al Parlament Europeu. En són membres els eurodiputats i eurodiputades que representen els partits membres del PPEU European Left, com IU, així com altres partits d'esquerres com Podemos o Anticapitalistas en el cas d'Espanya.

La no disciplina de vot no està penalitzada a cap dels grups.

A tall d'exemple, l'analista de dades francès Sylvain Delgendre va fer aquest estudi amb les votacions durant la novena legislatura del Parlament Europeu fins a setembre de 2023 que il·lustra els vots dins de cada grup. Aquestes tendències no tenen a veure amb el fet que hi hagi disciplina de vot sinó més aviat amb el funcionament del grup. Així, la cohesió al grup dels Verds és la més alta de la cambra.

2.3. Altres organitzacions polítiques referents: el Progressive International

El Progressive International (PI) és un espai xarxa d'alguns actors i personalitats progressistes de diversos continents. És lax en els vincles que implica i, per tant, permet una col·laboració flexible i sense exigir pràcticament formalitats. El PI du a terme campanyes de sensibilització i denúncia amb iniciatives molt interessants.

3. ELS COMUNS EN EL CONTEXT POLÍTIC EUROPEU

3.1. Les pròximes eleccions europees

Avui a la Unió Europea vivim un moment crucial perquè s'està decidint si tornem, després del parèntesi pandèmic, a l'austeritat que després de la crisi de 2008 va tenir unes conseqüències socialment nefastes i que, a més, ha generat també una pèrdua d'esperança i de confiança en la UE en molta gent. Les noves normes fiscals que es van aprovar fa poques setmanes són un retrocés i hem de deixar clar que no podem tornar a les retallades. La Unió ha de preocupar-se per les necessitats socials i de transició ecològica justa, no podem deixar que les dades fredes de dèficit i deute passin per sobre del benestar de la ciutadania. Igualment, observem amenaces i dificultats en el procés de construcció europea i en les possibles ampliacions de la UE, no només pel Brexit viscut ja fa uns anys sinó, especialment, per la deriva de països com Hongria. Per una Europa socialment potent, cal la consolidació d'un model europeu sòlid i autònom, la qual cosa es pot veure dificultada per les perspectives electorals actuals.

Una altra qüestió central és la recent aprovació també el desembre de 2023 de l'acord polític sobre el futur Pacte sobre Migracions i Asil que és un retrocés en termes d'asil, reforçant el concepte d'Europa fortalesa i criminalitzant la migració, de tal manera que s'enforteix un discurs de la por que cala en la ciutadania europea. Aquest pacte, àmpliament criticat per les organitzacions de defensa dels drets humans, debilita considerablement l'Europa dels drets humans finançant la repressió i monetitzant la solidaritat. D'altra banda, aquest pacte ignora la necessitat que té la Unió Europea d'acollir treballadors i treballadores que ajudin a mantenir un sistema social i econòmic que és inviable des d'un punt de vista demogràfic, ja que s'estima que Europa necessitaria 60 milions de migrants per mantenir l'Estat de Benestar actual.

Les enquestes indiquen que al pròxim Parlament Europeu els grups de l'extrema dreta poden ser els majors després de populars i socialistes, fet que obre la porta a una majoria de govern entre populars i extrema dreta que bloquejaria qualsevol avenç en termes socials i mediambientals i implicaria un retrocés clar pels drets de les dones i de les persones LGTBIQ+, així com de les persones migrants i refugiades. Per això necessitem que les forces que sempre hem defensat una Europa social, verda, dels drets i les llibertats i contra l'austeritat siguin fortes i, en aquest sentit, el vot de les persones progressistes a Espanya serà molt important per parar a l'extrema dreta igual que la vam parar a les eleccions generals.

Necessitem una Europa que doni resposta als problemes reals de la ciutadania europea com la pèrdua de poder adquisitiu de les persones treballadores, l'augment dels preus de l'energia, el 16,5% de població en risc de pobresa o els 13 milions de població aturada. Aquestes eleccions europees hem de reivindicar que cal promoure amb més decisió la transició ecològica justa a tota la UE, així com desenvolupar l'Europa social que tan poc ha avançat en els últims anys amb un sou mínim, o una prestació d'atur a nivell europeu o la prohibició de les pràctiques no remunerades. A més, cal defensar l'Europa democràtica de drets i llibertats per les dones, per les persones LGTBIQ+ i per les persones migrants. Aquesta Europa social, verda i feminista és l'única que farà que la ciutadania recuperi la seva confiança en la Unió Europea.

3.2. Posicionament de Comuns en els temes polítics centrals

- *Europa social*
    - Evitar el retorn a l'austeritat

Un dels grans perills que vivim avui a Europa, és el retorn a l'austeritat. Aquesta darrera legislatura, Europa ha revertit la lògica de l'austeritat que es va aplicar després de la crisi de 2008 i que va tenir conseqüències socials nefastes. Aquesta vegada, amb el fons de recuperació de la crisi de la Covid que s'aprova el 2020, s'opta clarament per la inversió pública com a base de la recuperació econòmica i també per l'emissió de deute europeu que alguns ja demanàvem fa anys com a mecanisme de solidaritat.

Això no obstant, els recents acords sobre les noves normes fiscals recuperen i en alguns sentits endureixen unes normes que s'han demostrat inaplicables des de la crisi de la Covid i que van portar a un clar debilitament del benestar social i les polítiques públiques després de la crisi de 2008. No només tornem a la rigidesa dels límits del 3% de dèficit fiscal i del 60% de deute públic, sinó que inclús es creen objectius que són més exigents que els anteriors i s'intenta que els països estiguin a només l'1,5% del dèficit o el 2% segons el seu nivell d'endeutament. No podem tornar a l'austeritat i en aquest sentit és una mala notícia que des dels Socialistes s'hagi cedit davant d'Alemanya i els països anomenats frugals acceptant la rigidesa d'unes normes que fan que les xifres de dèficit i deute passin per sobre de les necessitats de la població.

A més, la rigidesa de les normes d'estabilitat fiscal pot fer impossible la inversió pública necessària per a una transició energètica que no deixi ningú enrere. O, per exemple, ens fixem xifres com a objectius de despesa sense tenir en compte quin és el nivell de pobresa o d'atur en un país que haurien de ser indicadors prioritaris per decidir si cal més pressupost per polítiques socials, educatives o sanitàries. Hem de mantenir l'estabilitat financera, però no pot ser que sigui a costa del benestar de la gent.

A Espanya hem demostrat com la possibilitat d'augmentar la despesa pública quan l'economia va pitjor i la gent més ho necessita ens ha permès sortir de la crisi millor i molt més ràpidament que després del 2008. A través dels ERTE amb la Covid vam reduir l'atur fins a arribar al 16,3% a finals de 2020, mentre que les polítiques de retallades del PP van portar a un atur del 26,9% l'any 2013.

Finalment, també cal comentar que amb relació a la política monetària un dels productes més notoris de la contaminació neoliberal de projecte europeu que va causar Maastricht, ha estat el mandat únic del BCE de combatre la inflació més enllà dels costos socials i econòmic que les seves polítiques puguin tenir, així com la suposada independència de la institució. El BCE actua segons el guió ideològic plasmat en els seus estatuts sostraient-se al control de les institucions i sense cap legitimitat, aplicant receptes procícliques allunyades de l'abordatge de les causes reals dels pics d'inflació que han resultat contraproduents en termes econòmics i que mai posen el benestar de la població europea al centre.

- Desenvolupar el pilar social europeu

Al govern d'Espanya hem aconseguit frenar l'extrema dreta, amb polítiques d'ampliació de drets i millores molt visibles en la vida de la gent, com l'augment del salari mínim implementat per Yolanda Díaz. Cal que aquest projecte sigui realitat també a Europa, amb una aposta ferma pel desenvolupament del pilar social europeu, amb mesures com el salari mínim europeu, el subsidi per atur europeu o la reducció del temps de treball a nivell de tota la Unió.

La llibertat de moviment de persones ha de ser també igualtat de drets. Per això, Europa ha de garantir una mobilitat justa dels treballadors i treballadores, assegurant una bona coordinació per garantir l'accés a serveis socials a tots els països i facilitant el reconeixement i equiparació de la formació postobligatòria adquirida dins i fora de la Unió.

Molts països, especialment els perifèrics, fa dècades que pateixen les conseqüències de l'emigració massiva, sobretot de gent jove. L'anomenada fugida de cervells és la conseqüència de la falta de desenvolupament de polítiques socials i la manca de processos de reindustrialització i diversificació econòmica. La UE ha de coordinar i prioritzar les seves inversions per millorar les perspectives dels treballadors i treballadores a tots els països de la Unió. A més, cal elaborar un cens de la migració interna i facilitar el retorn als estats membres de qui ho desitgi.

Aquestes polítiques s'han de sufragar amb una fiscalitat a nivell de la Unió, que eviti l'elusió i evasió d'impostos i faci que les grans empreses i les grans fortunes tributin de manera justa.

D'altra banda, amb relació a la migració, Europa ha de flexibilitzar les mesures per facilitar el treball formal a les persones migrants i així poder mantenir l'Estat de Benestar de tota la Unió Europea. Es calcula, en aquest sentit, que la UE necessita 60 milions de migrants d'aquí a 2050.

A més a més, la Unió Europea travessa una crisi de l'habitatge que pateixen quasi un milió de persones sense sostre i vint milions de persones que viuen en situació de privació severa d'habitatge (el 4,3% de la població) i que necessiten normes contra l'especulació immobiliària, més habitatge social i la regulació dels lloguers.

- *Europa de drets i llibertats*
    - Migració i refugi

És preocupant com la immigració és un dels temes on veiem com a parts de la societat estan comprant el discurs xenòfob de l'extrema dreta i també de la dreta, identificant sense dades migració i delinqüència. Aquesta onada contra la immigració es pot veure tant a nivell nacional, amb exemples com Països Baixos, França o a Espanya amb els discursos del PP, Vox o Junts, com a nivell europeu.

En aquest sentit, el recentment aprovat pacte sobre Migració i Asil és un instrument que elimina el dret d'asil tal com es recull a la Convenció de Ginebra de 1951 i va contra els drets humans criminalitzant la migració i el refugi i creant un sistema administratiu feixuc i poc solidari. L'examen previ d'ingrés que es proposa i els procediments en frontera generen un risc d'incompliment dels drets dels refugiats. A més, s'endureixen els

procediments per demanar asil, es limiten els terminis i canals de sol·licitud i s'inclouen propostes per augmentar les repatriacions.

Ratifica doncs una política migratòria restrictiva i expeditiva, que sorteja el dret internacional i que només perllonga i agreuja la tragèdia humana que es viu a les fronteres de la Unió Europea. 6.600 persones han mort intentant arribar per mar a Espanya durant el 2023 segons l'ONG Caminando Fronteras, l'equivalent a 18 persones al dia, a més dels abusos i les morts que tenen lloc a les fronteres terrestres de la Unió Europea. Posar al punt de mira les ONG que estan defensant la vida de les persones migrants és un greu error.

La UE ha de posar fi als pactes migratoris amb tercers països que vulneres els drets humans per intentar externalitzar la tasca de gestionar els fluxos de persones que migren. Acords com el que s'ha aprovat recentment amb Tunísia o el que encara existeix amb Turquia són inacceptables. Els recursos europeus s'han de destinar a desenvolupar polítiques d'acollida de les persones migrants dins la Unió, així com a implementar accions de suport i cooperació que complementin la tasca d'organitzacions sobre el terreny en tercers països, no pas a finançar règims autoritaris que utilitzen les vides de les persones que migren com una peça més en el tauler geopolític.

Cal una política migratòria basada en una regulació humanista que posi al centre a les persones migrants. S'ha de promoure un discurs en positiu sobre la migració com a font de cultura i de creixement, amb xifres que demostren que els discursos de la dreta no són reals.

- Feminismes i drets LGTBIQ+

Europa ha de ser un espai que asseguri els drets de les dones i de les persones LGTBIQ+, on tothom pugui viure i estimar com vulgui.

Algunes conquestes feministes com l'avortament o la lluita contra la violència masclista es veuen amenaçades a molts llocs d'Europa on governa l'extrema dreta, de la mateixa manera que passa a Espanya als llocs on el PP facilita espais polítics i institucionals a Vox, com a Andalusia, on pràcticament no es fan avortaments a la sanitat pública o impliquen grans desplaçaments per les dones. El Tribunal Europeu de Drets Humans ha condemnat la llei d'avortament de Polònia de 2020 per un tracte inhumà i degradant a les dones. Això és el que ens juguem si l'extrema dreta es converteix en una força decisòria a la UE després de les pròximes eleccions europees.

Durant aquest mandat, el Parlament Europeu s'ha posicionat clarament a favor d'incloure el dret a l'avortament dins la Carta de Drets Fonamentals de la UE. No podem permetre cap retrocés en drets sexuals i reproductius.

La disparitat legal en reconeixement dels drets LGTBIQ+ posa en perill el benestar i la vida, de milions de persones. Les famílies LGTBIQ+ i els seus drets han de protegir-se a nivell de la Unió per garantir que mares i pares, i criatures, no estiguin en perill per manca de reconeixement de matrimonis entre persones del mateix gènere. Les "teràpies de conversió" atempten contra els drets humans i s'han de prohibir i perseguir des de la UE.

- Seguretat i política exterior

En termes de seguretat i política exterior, hem de treballar per una Europa que tingui els mitjans per assegurar la seva pròpia defensa i que pugui, per tant, ser actora en la promoció del dret internacional i els drets humans. Aquests mitjans impliquen, sobretot, parlar amb una sola veu en l'escenari internacional per poder desenvolupar polítiques coherents i amb continuïtat temporal que defensin aquests valors. Necessitem una Europa que tingui autonomia en termes estratègics i de seguretat, amb capacitat per dur a terme de manera efectiva una política exterior basada en la diplomàcia i la cooperació. Voldríem, per exemple, una Europa capaç de tenir la iniciativa que ha tingut Sudàfrica per denunciar els crims de guerra que Israel està cometent a Gaza com a part del genocidi de la població palestina. En un món on els conflictes econòmics, tecnològics i pels recursos poden ser cada vegada més presents, cal defensar una política exterior europea basada en la cooperació internacional i la resolució pacífica dels conflictes.

- *Europa verda*

La UE ha de ser més ambiciosa amb les polítiques contra el canvi climàtic i fixar objectius de reducció d'emissions i transició justa que siguin punters a nivell global i que, alhora, incloguin una perspectiva de justícia social, de gènere i global. I no cedir a les pressions que proposen diluir o allargar els objectius de descarbonització. Necessitem situar la planificació ecològica al centre de les polítiques econòmiques i industrials.

La UE ha de consolidar el seu lideratge en la lluita contra el canvi climàtic i, en aquest sentit, el principal focus implica reduir les emissions. Durant el darrer mandat, el Parlament Europeu va acordar el final dels permisos de les emissions de CO_2 per al 2040, fet que marca un bon camí tot i que el

proper mandat serà decisiu per assegurar la continuïtat d'aquest objectiu i, sobretot, assegurar que els fons previstos per implementar-ho constitueixen un major i millor pilar social del European Green Deal.

El negacionisme climàtic és una de les principals eines de l'extrema dreta per difondre desinformació. L'actual ambició de la UE en matèria climàtica, tot i que històrica en comparació amb mandats anteriors, encara no és suficient i es queda curta en comparació amb el que indica la ciència. No obstant això, un canvi de majories atacarà primordialment les polítiques climàtiques, cosa que contribuirà a un increment de fenòmens climàtics extrems (sequeres, inundacions, etc.) amb conseqüències socials i econòmiques nefastes no només en el continent sinó especialment en les comunitats i les zones més afectades del sud global, les quals ja estan experimentant crisis humanitàries a conseqüència del canvi climàtic majoritàriament provocat pels països occidentals durant les darreres dècades.

- Transició energètica

En el marc de les polítiques climàtiques, la transició energètica té un paper central. Una Europa amb més autonomia energètica serà també una Europa més forta i menys dependent a nivell global, com hem vist amb la crisi d'Ucraïna.

Des d'Europa s'ha de ser més ambiciós en la transició energètica. La dependència dels combustibles fòssils s'ha demostrat que ens situa en el passat a nivell ecològic, però que també ens fa vulnerables a crisis generades per l'augment dels preus de l'energia que hem patit recentment.

Aquesta transició energètica ha de tenir un enfocament social i basar-se en un model de reindustrialització europea ecològicament sostenible i socialment justa.

- Model agroalimentari

La política agrària comuna (PAC) és la major partida pressupostària de la UE, en línia amb la rellevància que el sector de l'agricultura té en les nostres societats. La PAC es va reformar durant el darrer mandat, però la directiva final no va en línia amb l'ànim del Pacte Verd Europeu i és continuista respecte de la norma anterior. Així, les grans explotacions tornen a beneficiar-se de les ajudes en detriment dels petits productors de proximitat. Hem de treballar per una PAC que promogui i faciliti la tasca i autonomia de les persones que treballen al camp, i no pas que beneficiï

com ara les grans explotacions que, a més, són de les principals responsables de les ingerències en la cadena de producció i distribució.

Durant les darreres setmanes hem vist un increment del malestar del sector de l'agricultura en les protestes que inclouen accions com tractorades. Aquestes protestes que s'estenen a través de les fronteres dels estats de la UE són un símptoma de la fallida de la política agrària de la UE que s'ha de revisar. Mentre alguns grups polítics capitalitzen aquestes protestes i apunten a les comptades polítiques climàtiques com l'origen del malestar i de les dificultats que travessen els i les professionals de la pagesia, cal que des de forces progressistes es presenti el potencial d'aquest sector en la transició justa i el paper cabdal per desmuntar l'oligopoli de les grans productores i les distorsions i ingerències dels intermediaris i distribuïdors en la cadena alimentària.

- *Una Europa forta i federal*

Recentment, ha reprès impuls l'horitzó de noves ampliacions de la Unió Europea que serien positives, però que requereixen processos amb totes les garanties i un full de ruta clar sobre la UE que volem, basada en la garantia de la democràcia, una reforma institucional prèvia i l'estat de dret com a pilars fonamentals. La darrera ampliació va causar en la pràctica una dispersió del focus en la construcció europea i va permetre l'entrada a països que han evolucionat en una direcció problemàtica pel que fa a la democràcia i els drets civils i socials.

A més, el tema de l'ampliació posa clarament de manifest els problemes de l'estructura institucional actual de la Unió. És imprescindible un aprofundiment democràtic comunitari i canviar la governança actual, modificant el requisit d'unanimitat que segueix existint per arribar a acords sobre molts temes i ampliant les opcions d'acords per majoria qualificada. L'exemple de la fiscalitat és paradigmàtic en aquest sentit, on veiem països com els Països Baixos o Irlanda que a la pràctica són paradisos fiscals amb capacitat per bloquejar els avenços per una fiscalitat més transparent i justa. Per això considerem necessari iniciar un procés de revisió dels actuals tractats que enforteixi la capacitat política de la Unió Europea i, especialment, del Parlament Europeu com a òrgan representatiu del mandat democràtic directe.

3.3. Les relacions polítiques actuals a nivell europeu

A continuació s'exposen les relacions polítiques a nivell europeu que des dels Comuns hem dut a terme els darrers anys.

Amb el **Partit Verd Europeu (PVE)** des de l'aplicació per ser membre candidat (aprovada per la Comissió Executiva Nacional de Catalunya en Comú en reunió del dia 14 de desembre de 2020 i pel Partit Verd Europeu al Council de la primavera del 2021) hem participat amb veu i sense vot a tots els següents congressos semestrals a través de delegacions de dues persones, sent l'últim extraordinari a Lyon (2-3 febrer 2024, per elegir candidats referents europeus i el manifest/programa). Així mateix, hem col·laborat en diverses xarxes temàtiques i de càrrecs locals. Institucionalment, hem desenvolupat un important treball des de la vicepresidència del grup parlamentari dels Verds europeus.

Cal destacar que al Congrés dels Verds Europeus de Viena de juny de 2023 es va realitzar una reforma als estatuts del partit segons la qual se substituïa la figura de *candidate membre* per la d'*associate membre*. Per tant, Catalunya en Comú va passar a tenir aquest estatus que permet la sol·licitud posterior de l'adquisició de la condició de *full membre*, però que no estableix cap altre requisit ni limitant en aquest sentit. Es tracta d'un estatus que es podria considerar d'observador.

Aquesta legislatura (2019-2024), l'eurodiputat de Catalnuya en Comú ha estat al grup dels Verds on ha impulsat especialment temes com la transició ecològica justa, la fiscalitat a nivell europeu, o la igualtat entre homes i dones. Això no obstant, vam formar part de la llista plural Unidas Podemos Cambiar Europa, on la resta d'eurodiputats escollits es van unir al grup de l'Esquerra Unitària.

Pel que fa al **Partit de l'Esquerra Europea (PEE)** hem assistit com a convidats als dos congressos més recents (Màlaga 2019 i Viena 2022) i hem estat en converses per assistir a finals de febrer a la seva General Assembly per elegir candidats referents europeus de cara a les eleccions europees tot i que finalment hem acordat plegats enviar un missatge de salutació i suport. Així mateix, ens hem implicat a fons en l'èxit del projecte que el partit va decidir impulsar com a espai de convergència programàtica de les esquerres, l'European Forum. També ens han convidat a diverses jornades i sessions temàtiques en les quals han participat diversos representants nostres.

Els 26 i 27 d'abril 2022 una delegació de Catalunya en Comú, juntament amb altres grups municipals de tota la resta de l'estat vam participar en la Jornada Municipalista d'IU - Podemos i Comuns organitzada pel nostre grup de la FEMP, amb eurodiputades de The Left i d'UP (Younous Omarjee, eurodiputat de The Left, president de la Comissió de Cohesió Regional (REGI) del Parlament Europeu, Sira Rego, Ernest Urtasun i Maria Eugènia Rodríguez Palop).

Des del Parlament Europeu s'ha treballat amb especial coordinació i unitat d'acció entre els grups dels Verds i de L'Esquerra. A més, en clau de treball institucional unitari al Parlament Europeu, hem estat protagonistes i impulsors del marc de coordinació de diputats progressistes plural que és el ***Progressive Caucus,*** el qual s'ha reactivat després d'una davallada en l'activitat durant la fase aguda de la pandèmia.

Tot i que aquest document se centra en la política a nivell europeu, cal també fer menció al **treball amb els espais d'esquerres a Amèrica Llatina**. A través del Progressive International i de la invitació en alguns casos del Grupo de Puebla (fòrum de representants d'esquerres de forces polítiques llatinoamericanes), hem participat en quatre missions d'observació electoral a països de la regió (Argentina, Brasil, Xile i Colòmbia). A més, hem aprofitat aquests espais per fer un extens treball de relacions polítiques amb els partits amics de l'esquerra transformadora dels respectius països, molts d'ells en situació d'entrar al govern. D'altra banda, en clau de futur sol·licitarem també al Foro de Sao Paulo, que agrupa partits d'esquerres del continent, poder participar com a convidats de les seves trobades.

Des de la Fundació Sentit Comú, s'han establert relacions amb representants de les fundacions d'àmbit europeu Green European Foundation i Transform! Europe vinculades al Partit Verd Europeu i al Partit de l'Esquerra Europea respectivament, amb l'objectiu de fer un primer contacte per presentar la nostra fundació. En el cas de la Green European Foundation la reunió es va fer amb Jamie Kendrick, exeditor en cap del Green European Journal, que va explicar que treballaven en projectes d'investigació per marcar direcció en polítiques públiques i feien activitats de formació, centrant-se ara mateix en la relació entre la justícia social i el Green Deal Europeu i en els temes de pau i seguretat. Per la seva banda, amb Transform! Europe la reunió va ser amb Roland Kulke, representant a Brussel·les de la fundació, que va explicar que treballen sobretot donant suport als projectes transnacionals europeus de les fundacions nacionals que formen part de Transform! Europe i, a banda, estan treballant en projectes a llarg termini sobre la reindustrialització d'Europa o la generació

de mitjans de comunicació transnacionals. En ambdós casos es va acordar mantenir els contactes per explorar futures vies de col·laboració i treball conjunt.

A nivell juvenil, el PVE té una organització política juvenil de referència: FYEG (federació de joves verds europeus), que és una organització autònoma respecte del partit. La FYEG es va fundar l'any 1988 i té 34 organitzacions membres. És membre de ple dret de l'European Youth Forum, la plataforma que agrupa totes les organitzacions juvenils d'àmbit europeu i els consells de joventut a nivell nacional, incloent-hi el Consejo de la Juventud de España i el Consell Nacional de la Joventut. La FYEG està representada al Advisory Council for Youth del Council of Europe i és observadora de la Conferència del Clima de l'ONU (COP). Algunes organitzacions membres són les organitzacions juvenils dels partits membres del PVE i d'altres són organitzacions de base (estudiantils, climàtiques...). Joves Ecosocialistes n'és membre des de fa uns 20 anys. L'Esquerra Europea va comptar amb ENDYL (la xarxa europea de joventut democràtica d'esquerres), que es va dissoldre l'any 2016. Les i els joves de l'Esquerra Europea s'organitzen avui a l'ELYN (xarxa juvenil de l'Esquerra Europea) que és la xarxa de les joventuts dels partits de l'Esquerra Europea. L'European Forum, liderat per l'Esquerra Europea, també té una xarxa juvenil, la Youth Assembly of the European Forum, on participen membres d'organitzacions juvenils de les organitzacions participants a l'European Forum, també de les famílies de l'Aliança Lliure Europea, els Socialdemòcrates, i els Verds.

PROPOSTA D'ACORDS

1. **Sobre les relacions polítiques davant les pròximes eleccions europees**

El nostre espai és **plural i transversal** i aquest és, sens dubte, un fet que ens enriqueix. Per això, el nostre horitzó seria que hi hagués també un espai transversal a nivell europeu amb un **gran grup dels partits d'esquerres i ecologistes** a Europa per defensar junts l'Europa verda i progressista que és un projecte que compartim els Verds i l'Esquerra Europea, tal com es reflecteix en moltes votacions i iniciatives parlamentàries. En aquest sentit, podem estar orgullosos de què hem estat els abanderats del treball unitari amb la resta d'espais progressistes. Som conscients, però, que aquest procés unitari de confluència europeu necessàriament serà llarg i haurà de superar molts reptes i resistències.

L'elecció del grup del qual formarà part el nostre MEP ha de ser una decisió orgànica i col·lectiva. En qualsevol cas, la llista de les eleccions europees de Sumar serà també una llista plural on sortiran elegits MEPs que, tot i que les adhesions es definiran segons les condicions polítiques en el seu moment, caldrà que es garanteixi la pluralitat de l'espai en la seva integració als diversos grups. A més, caldrà garantir una estreta coordinació entre aquests eurodiputats i eurodiputades.

2. **Sobre les possibilitats de reforçar relacions amb els espais**

Actualment, Catalunya en Comú és membre associat dels Verds Europeus en base a la decisió presa per la Direcció Executiva Nacional el dia 14 de desembre de 2020 i segons es va recollir a l'informe polític aprovat pel Consell Nacional el dia 19 de juny de 2021.

Com a expressió de la nostra transversalitat i com a afirmació política del desig de què algun dia existeixi un sol partit europeu referent del nostre espai, hem de tenir com a objectiu mantenir vincles tant amb l'Esquerra Europea com amb els Verds Europeus. Tot i les dificultats polítiques i estatutàries que podrien sorgir, cal avaluar les possibilitats existents, i en cas que no sigui possible, afirmar que aquesta hauria estat la nostra vocació, ja que és el que respondria millor a la naturalesa plural de l'espai.

Una altra estratègia interessant que ja hem anat realitzant, però que es podria reforçar, és l'impuls de les relacions polítiques bilaterals amb partits

estatals i aliances transversals a nivell estatal, regional o local existents al conjunt d'Europa.

D'altra banda, un espai transversal com el nostre també hauria de posar-se com a fita prioritària de la propera legislatura europea liderar el reimpuls del Progressive Caucus conjuntament amb MEPs d'altres espais per tal de revitalitzar la seva activitat. De la mateixa manera, cal mirar de reforçar la col.laboració estreta que tenim amb el Progressive International i ampliar també la nostra participació en altres espais transversals com són l'European Forum o, per a l'àmbit llatinoamericà, el Grupo de Puebla i el Foro de Sao Paulo.

ANNEXOS

Annex 1. Drets i deures dels membres als diversos partits europeus

- **Esquerra Europea**

Full Member

ARTICLE 10 (RIGHTS AND DUTIES OF THE MEMBER AND OBSERVER PARTIES)

The full members (Member Parties) exercise the rights assigned by law, namely:

- *the right to access the decisions taken by the General Assembly, by the Executive Board and by all other organs of the EL, the accounting records and the list of members;*
- *the right to convene the extraordinary General Assembly on condition that at least one fifth of members request this;*
- *the right to propose an item on the agenda on condition that the proposal is signed by a number of members equal at least to one twentieth;*
- *the right to participate in the General Assembly and in the Congress or to be represented there;*
- *the right to vote at the General Assembly and in the Congress;*
- *the right to a specific procedure in the case of expulsion;*
- *the right to request dissolution or liquidation of the Association should it seriously contravene its statutes or the law or public order;*
- *the right to call for an act of the Association to be invalidated;*
- *the right to request the court of first instance to decide the mandate of the liquidators;*
- *the right to initiate proceedings before a court of first instance against the decisions of the liquidators in relation to the use of assets insofar as the statutes so allow;*
- *the right to withdraw from the Association.*

In addition, full members have the following rights:

- *right of participation in the meetings and voting about all issues;*
- *right of initiative in proposing the documents and positions of the EL Party;*
- *right of proposing common activities of the*

The Member Parties have following duties:

- *duty to observe the valid documents (Statute, programmatic documents) of the EL Party;*
- *duty of paying Membership fees;*
- *duty to be in contact with the leading organs of the (STATUTES of the EUROPEAN LEFT)*

Observer Parties

The Observer Parties and Individual Members have the same rights except for the right of voting. The same applies to the EL Partners.

The Observer Parties and Individual Members have the same duties except the duty of Membership fee payment. (STATUTES of the EUROPEAN LEFT)

- **Verds Europeus**

Associate Member

4.22 Full and Associate Members shall have the following rights and responsibilities within the European Green Party:

• to participate in the political discussions and in the development of the political agenda;

• to participate in outreach activities, including the common campaigns;

• to participate in coordination meetings and execution of the common European election campaign;

• have access to the membership- and information platforms developed by EGP;

• use the European Green Party logo on their own media, including on the landing page; (STATUTES of the EUROPEAN GREEN PARTY)

Full Member

4.23. Full members shall have additional rights and responsibilities:

- *to participate in the internal decision-making processes*
- *to appoint delegates and to vote at Congresses;*
- *to table resolutions and amendments as well as contribute other items to the agenda of the Congress;*
- *to nominate candidates to the EGP bodies. (STATUTES of the EUROPEAN GREEN PARTY).*

Annex 2. Enllaços a les webs dels grups i partits europeus

European Greens. https://europeangreens.eu/

European Left. https://www.european-left.org/

MEPs European Parliament. Group of the Greens/European Free Alliance. https://www.europarl.europa.eu/meps/en/search/advanced?euPoliticalGroupBodyRefNum=4281

MEPs European Parliament. The Left group in the European Parliament (GE/NGL). https://www.europarl.europa.eu/meps/en/search/advanced?euPoliticalGroupBodyRefNum=4277

The Greens/EFA in the European Parliament. https://www.greens-efa.eu/en/

The Left in the European Parliament. https://left.eu/

Progressive International. https://progressive.international/